

Ислом Нури

Шундай кишилар борки қалблари ҳидоятга талпинади. Лекин кибри дин анаъналарини бажаришга қўймайди.

Ҳа бу айна ҳақиқат. Кийимни тўпикдан пастга туширмаслик, соқол қўйиш, юриш туришда кофирларга эргашмаслик. Йўқ, йўқ! Аллоҳ буйруқларига бўйсунидан кўра ташқи кўринишининг гўзал бўлиши муҳимроқ!

Баъзи аёллар ҳам худди шундай. Ҳижобга аҳамият бермайди. Ахир чиройли кўриниш керак. Кийимлар ҳам бежирим турсин. Қош теришми, тор кийишми Аллоҳга осий бўлса ҳам қилверади, муҳими гўзал бўлсин. Насиҳат эшитса кибру-ҳаво қилиб баттарроқ гуноҳларга қўл уради.

Кимнинг қалбида зарра мисқолича кибр бўлса жаннатга кира олмаслигини ҳаммамиз биламиз. Лекин ўша кибр ҳидоятдан тўсса, бу не ҳол?

Жабала инб Айҳам деган кишини эшитганмисиз?!

Жабала Шом юртида Ғассон қабиласининг подшоҳи эди. Иймон нури унинг қалбини ёритди. Исломни қабул қилиб Умар разияллоҳу анҳуга нома жўнатди. Номада Исломга кирганини, мусулмонлар халифаси Умар ҳузурига бормоқчилигини ёзди. Умар разияллоҳу анҳу ва мусулмонлар буни эшитиб жуда хурсанд бўлдилар. Умар разияллоҳу анҳу унга “Мадинага келаверинг, сиз ҳам мусулмонлар билан тенг ҳуқуқлисиз”, деб ёзиб юбордилар.

Жабала беш юз отлиқ ҳамроҳлигида йўлга чиқди. Мадина кўзга ташланиб қолганда тўхтаб кийимларини алмаштирди. Устига тилло

Ислом Нури

иплардан тўқилган чопонини, бошига эса жавоҳирлар қадалган тилло тожини кийди.

Аскарлари ҳам қимматбаҳо кийимларда. Мадинага шу ҳолда кириб келдилар. Уларни ҳамма тамошо қилгани чиқди, ҳатто аёллар ва ёш болалар ҳам бундан қуруқ қолмадилар. Умар разияллоҳу анҳу ҳузурларига кирганда уни ҳурсанд кутиб олдилар, ёнларига ўтказдилар. Жабала Мадинада Умар разияллоҳу анҳу ҳузурда Исломни ўргана бошлади.

Келганига кўп ўтмай ҳаж мавсуми келди. Умар разияллоҳу анҳу ҳажга отланди. Жабала ҳам бирга йўлга чиқди.

Жабала Каъбани тавоф қиларкан Бани Фузорадан бўлган бир камбағал киши унинг этагини босиб олади. Бундан ғазабланган Жабала унга бир мушт тушириб бурнини қонатади. Фузоралик киши ғазабланиб Умар разияллоҳу анҳу ҳузурига жўнайди. Бўлган воқеани айтиб беради. Умар разияллоҳу анҳу одам жўнатиб Жабалани ҳузурига чақиради.

- Эй Жабала ўз биродарингни нима учун урдинг, яна тавофда-я?! Ахир буни бурнини синдирибсанку?!

- У менинг изоримни босиб олди. Кўзига қараб юрса бўлмайдими? Агар Аллоҳ уйининг ҳурмати бўлмаганда калласини олардим.

- Урганингни бўйнингга олдинг. Энди буни ё рози қиласан. Ёки у сендан қасос олади. Юзингга уни урганингдек уради.

- Мендан шу ялангоёқ қасос оладими? Ахир мен подшоҳ бу эса бир ялангоёқ-ку!?

Ислом Нури

- Эй Жабала Ислом сизларни тенг қилган. Сен ундан фақат тақво билангина ортиқ бўла оласан.
- Ундай бўлса мен насроний динига кираман.
- Расулуллоҳ саллалоҳу алайҳи ва саллам: «Динини ўзгартирган кишини ўлдиришлар» деганлар. Агар насронийликка ўтсанг мен сени ўлдиришга буюраман.
- Бир кун муҳлат беринг ўйлаб кўрай.
- Майли, мен розиман, ўйлаб кўрақол.

Умар разияллоҳу анҳу ва Жабала ўртасидаги суҳбат шу билан якун топди. Эртаси тонгда суҳбат давом этиши лозим эди. Лекин ундай бўлмади. Жабала аскарлари қуршовида Маккадан анча узоқда шошқин от чоптириб боришарди. Мақсадлари Константинопол, насронийларнинг шарқий пойтахти.

Мақсадига етиб боргач насроний динини қабул қилди.

Йиллар ўтди... дунё лаззатлари кетди, лекин қалбдаги ҳасратлар кетмади. Исломда ўтказган кунлари.. намоз, рўза лаззати. Бундай тотли кунларни унутиб бўлмасди.

Динни ташлаб Аллоҳга ширк қилганига минг афсуслар қилди. Кўзларида ёш билан шерлар тўқирди...

Маъноси:

Ислом Нури

Бир муштдан ор қилиб, саййид динин алишди

Сабр қилсанг сенга зарар бўлмасди

Бир муштни деб кибр отига миндим

Соғлом кўзни кўйиб ғилайига алишдим

Кошки онам мени туғмай кўйсайди

Умарнинг айтганин қилсам қанийди

Бундан кўра чўлда туя боқсам ва ёки

Рабийъаю Музарга асир бўлсам майлиди

Кўр, кар бўлиб қавмим ичида

Шом юртининг энг ночори бўлсам қанийди

Шунга қарамай у насроний ҳолида ўлим топди.

Ҳа, ҳа, кофир ҳолда ўлди! Чунки у Аллоҳ шариатига бўйин эгишдан кибр қилганди.